

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 9. 2. 2015 ve věci návrhu **krajského státního zástupce v Praze** ze dne 20. 10. 2014, č. j. 2 SPR 259/2014 - 22, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti JUDr. K. P., státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha - západ,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

JUDr. K. P., nar. X

státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha-západ,
bytem X

j e v i n e n , ž e

při výkonu dozoru v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství Praha-západ pod sp. zn. 1 ZN 2000/2013 po sepsání žádosti ze dne 2. 4. 2014 o převzetí trestního řízení adresované Státnímu zastupitelství v Chemnitzu, Spolková republika Německo, svým opatřením ze dne 3. 4. 2014 přibral jako tlumočníka H. K. za účelem vyhotovení překladu blíže nespecifikovaných písemností z jazyka českého do jazyka německého a kromě žádosti o převzetí trestního řízení předal tlumočnickovi také kompletní spis Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov - Západ, Oddělení služby kriminální policie a vyšetřování, sp. zn. KRPS-126117/TČ-2013-011681-ML, v důsledku čehož v rozporu s ustanoveními čl. 14 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání, publikované pod č. 68/2002 Sb.m.s., a čl. 98 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 10/2013, o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,

tlumočník kromě žádosti o převzetí trestního řízení v rozsahu 4 stran nadbytečně a nedůvodně provedl i překlad celého spisu policejního orgánu v rozsahu 179 stran, za což mu byla opatřením kárně obviněného ze dne 22. 5. 2014 určena odměna ve výši 64.050 Kč, která navíc byla v rozporu s ustanovením § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, zvýšena o 50 % za spěšné provedení tlumočnického úkonu, ačkoliv tlumočnickovi nebylo uloženo urychlené zpracování překladu písemností a ani nebyly dány žádné konkrétní skutečnosti odůvodňující uvedený postup, přičemž takto stanovená odměna v celkové výši 96.075 Kč byla tlumočnickovi zaplacená dne 30. 5. 2014, ačkoliv mu mělo být správně přiznáno tlumočné pouze ve výši 1.400 Kč,

tedy

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchal

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.

Podle § 30 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, **se od uložení kárného opatření upouští**, neboť projednání kárného provinění je postačující.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov - Západ, Služba kriminální policie a vyšetřování (dále též „policejní orgán“), zahájila dne 17. 4. 2013 úkony trestního řízení ve věci podezřelého C. D., nar. X., pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měl podezřelý dopustit tím, že po seznámení s obchodními podmínkami uzavřel dne 26. 8. 2010 se společností Scania Finance Czech Republic, spol. s r.o. (dále jen „poškozená“) leasingovou smlouvu, jejímž předmětem byl pronájem tahače vozidla tov. zn. Scania X Topline v pořizovací ceně 15.000 €, jež měla být zaplacená v celkem 54 splátkách, z důvodu finanční nekázně podezřelého však poškozená dne 11. 1. 2013 leasingovou smlouvu vypověděla a požadovala vrácení vozidla a úhradu zbývajících dlužných částek ve výši 1.714,82 € a 33.721,68 Kč, což podezřelý neučinil, předmět leasingu nevrátil a protiprávně ho prodal, čímž způsobil poškozené škodu ve výši 80.000 Kč.

Zahájení úkonů trestního řízení předcházelo trestní oznámení ze dne 2. 4. 2013, jehož součástí byly leasingová smlouva č. EUTPOE/110-931133, včetně smluvních podmínek, předávací protokol, splátkový kalendář, výpověď leasingové smlouvy, vyúčtování provedené ke dni 6. 3. 2013 a závěrečná zpráva detektivní agentury, která

prováděla šetření k případu neplacení leasingových splátek. Při prověřování si policejní orgán vyžádal vysvětlení od podezřelého i vedoucí správy pohledávek poškozené, vytěžil dalšího zaměstnance poškozené i pracovníka detektivní agentury provádějícího zmíněné šetření a opatřil si odborné vyjádření k výši způsobené škody. Přípisem ze dne 9. 10. 2013 spisový materiál postoupil dle místní příslušnosti policejnímu útvaru v C., neboť podle jeho zjištění byl podezřelý v tomto městě hlášen k trvalému pobytu, kde žil se svou manželkou i třemi dětmi a podnikal, přičemž předmět leasingu byl prodán na Ukrajině blíže neustanovené osobě, takže s ním bylo protiprávně naloženo v zahraničí. Přípisem ze dne 22. 11. 2013 však byl spis policejnímu orgánu vrácen s tím, že podezřelý se na adrese trvalého pobytu v C. nezdržuje ani zde nepracuje, po dobu deseti let bydlí ve Spolkové republice Německo a od 16. 9. 2013 je zde oficiálně hlášen na adrese v Ch. V návaznosti na toto zjištění policejní orgán přípisem ze dne 10. 3. 2014 podal Okresnímu státnímu zastupitelství Praha - západ podnět k předání trestního řízení do ciziny podle § 105 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „zákon č. 104/2013 Sb.“).

V uvedené trestní věci, jež byla vedena u Okresního státního zastupitelství Praha - západ pod sp. zn. 1 ZN 2000/2013, vykonával dozor kárně obviněný. Ten sepsal žádost o převzetí trestního řízení ze dne 2. 4. 2014, která byla adresována Státnímu zastupitelství v Chemnitzu, Spolková republika Německo, a kterou podepsal okresní státní zástupce Praha - západ. V ní se oproti záznamu o zahájení úkonů trestního řízení uvádí, že podezřelý měl v rozporu s leasingovou smlouvou prodat tahač návěsu neznámé osobě na Ukrajině a tím způsobit poškozené škodu ve výši 29.987 Kč. V návaznosti na toto posledně uvedené zjištění, které bylo učiněno během prověřování, kárně obviněný v žádosti o převzetí trestního řízení do ciziny kvalifikoval skutek podezřelého již jen jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku.

Následně kárně obviněný opatřením ze dne 3. 4. 2014 podle § 28 odst. 1 trestního řádu přibral tlumočníka H. K. za účelem vyhotovení překladu písemností z jazyka českého do jazyka německého, aniž blíže specifikoval, jaké konkrétní listiny mají být přeloženy. Tlumočnicku pak kromě žádosti o převzetí trestního řízení v rozsahu 4 stran zaslal k překladu nad rámec čl. 14 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání, publikované pod č. 68/2002 Sb.m.s. (dále jen „mezinárodní smlouva vyhlášená pod č. 68/2002 Sb.m.s.“), a čl. 98 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 10/2013, o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „pokyn obecné povahy č. 10/2013“) také celý spis policejního orgánu sp. zn. KRPS-126117/TČ-2013-011681-ML v rozsahu 179 stran. Tlumočnick vypracoval pro Státní zastupitelství v Chemnitzu ověřovaný překlad všech 183 listin a ve vyúčtování ze dne 24. 4. 2014 požadoval za tento úkon odměnu ve výši 64.050 Kč. S ohledem na rychlost provedené práce se dále domáhal zvýšení této odměny o 50 %.

Kárně obviněný toto vyúčtování odměny za tlumočnický úkon zcela akceptoval a opatřením ze dne 22. 5. 2014 určil tlumočnickovi za překlad 4 stran žádosti o převzetí trestního řízení a 179 stran policejního spisu odměnu ve výši 64.050 Kč, kterou s odkazem na § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a

tlumočnicích (dále jen „vyhláška č. 37/1967 Sb.“), zvýšil o částku 32.025 Kč. Tlumočnickovi tak byla přiznána odměna za tlumočnický úkon v celkové výši 96.075 Kč, která mu byla na základě příkazu kárně obviněného zaplacená z účtu Krajského státního zastupitelství v Praze dne 30. 5. 2014.

Po zahájení kárného řízení tlumočnický uznal, že mu odměna za spěšné provedení tlumočnického úkonu byla přiznána v rozporu s § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb., tomu odpovídající část tlumočnického vrátil na účet krajského státního zastupitelství a v novém vyúčtování ze dne 4. 11. 2014 požadoval přiznání odměny pouze ve výši 64.050 Kč za překlad písemností v rozsahu 183 stran. Odměna v této nové výši byla tlumočnickovi určena opatřením okresního státního zástupce Praha - západ ze dne 4. 11. 2014.

Kárně obviněný částku ve výši 62.650 Kč, která odpovídá vyplacené odměně za překlad 179 stran policejního spisu, uhradil Krajskému státnímu zastupitelství v Praze dne 26. 1. 2015 na základě dohody s ním uzavřené o pět dní dříve, v níž uznal, že z nedbalosti odpovídá za nesprávné přiznání a proplacení této části odměny za tlumočnický úkon. K úhradě uvedené částky vytvořil časový prostor kárný senát odročením jednání konaného dne 12. 1. 2015.

Uvedená skutková zjištění vyplývají z příslušných listin založených ve spise policejního orgánu sp. zn. KRPS-126117/TČ-2013-011681-ML, v němž se nacházejí i nečíslované a nesvázané kopie jeho celého překladu a kopie překladu žádosti o převzetí trestního řízení, z příslušných listin založených ve spise Okresního státního zastupitelství Praha - západ sp. zn. 1 ZN 2000/2013, z příslušných listin založených ve spise kárného soudu sp. zn. 12 Ksz 11/2014, ze záznamu státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 8. 9. 2014, sp. zn. KZN 637/2014, o dohledové prověrce ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Praha - západ pod sp. zn. ZN 2000/2013, ze záznamu náměstka krajského státního zastupitelství ze dne 18. 9. 2014, č. j. KZN 637/2014 - 11, o doplnění dohledové prověrky, ze záznamu státního zástupce krajského státního zastupitelství ze dne 2. 10. 2014, sp. zn. KZN 637/2014, o dohledové prověrce ve věci vedené u okresního státního zastupitelství pod sp. zn. 1 ZN 2000/2013, ze záznamu náměstka krajského státního zastupitelství ze dne 6. 10. 2014, sp. zn. KZN 637/2014, a z výňatku z pokynu obecné povahy č. 10/2013 (čl. 95 až 101), dostupného na www.nsz.cz.

Kárně obviněný doznal, že oproti jiným případům, v nichž v minulosti rozhodl o přibrání tlumočnicka, v opatření ze dne 3. 4. 2014 nespecifikoval písemnosti, které má tlumočnický přeložit. Opatření o přibrání H. K. vyhotovila zapisovatelka, on jej pouze podepsal a nechal tuto justiční pracovníci s tlumočnickem jednat, což mohlo vyústit v jeho požadavek na přiznání zvýšení odměny za spěšnost provedení tlumočnického úkonu, který by zřejmě jinak neuplatnil. Za nevymezení rozsahu tlumočnického úkonu a za tento výsledek komunikace s tlumočnickem je však nepochybně odpovědný.

Dále kárně obviněný uvedl, že kromě žádosti o převzetí trestního řízení si nechal opatřit i překlad kompletního policejního spisu ve snaze umožnit německému justičnímu orgánu rychlou orientaci, usnadnit mu důkazní situaci a tím urychlit trestní řízení, které na území České republiky probíhalo již více než jeden rok. V souladu se zásadami rychlosti a

účelnosti trestního řízení však postupoval i v důsledku toho, že při předání věci do cizího státu vycházel jen ze zákona č. 104/2013 Sb. a z pokynu obecné povahy č. 10/2013 a neseznámil se s mezinárodní smlouvou vyhlášenou pod č. 68/2002 Sb. m. s., která umožňovala trestní spis nepřekládat. Tohoto pochybení se dopustil i s ohledem na nízký počet trestních věcí, v nichž v minulosti rozhodoval o jejich předání do ciziny s nutností pořízení překladů písemností do cizího jazyka. Je pravdou, že oproti nyní posuzované věci v těchto případech byla přiznána odměna za tlumočnický úkon pouze řádově ve výši 2 až 3 tisíce Kč. Pokud by mezinárodní smlouvou vyhlášenou pod č. 68/2002 Sb. m. s. znal, upřednostnil by hledisko hospodárnosti a do ciziny by zaslal jen překlad žádosti o převzetí trestního řízení s podstatou částí trestního spisu bez jejího překladu do němčiny. Přesto se domnívá, že přeložením kompletního trestního spisu nevybočil ze zákonných mantinelů, neboť v jeho diskreční pravomoci bylo řešení kolize různých zásad trestního řízení tak, aby jeho účel a smysl byl co nejlépe zachován. Tento postup ostatně splnil svůj účel, neboť německý justiční orgán žádost o převzetí trestního řízení přijal a trestní věc zpracovává.

Kárně obviněný své pochybení spatřuje především v určení zvýšení odměny za spěšné provedení tlumočnického úkonu, pro které nebyly splněny formální podmínky, neboť tlumočnický úkon nebyl vyvolán k urychlenému vypracování překladu písemností, a trestní věc takový postup ani nevyžadovala. Nicméně tlumočnický úkon vyhotovil překlad 183 písemností za necelé tři týdny a zvýšení odměny uplatnil. V této době byl navíc značně pracovní vytížen, dokončoval rozsáhlou obžalobu v případě mezinárodního zločinu a vyřizoval další tři věci, v nichž bylo třeba přeložit větší rozsah písemností. Když byl tedy postaven před hotovou věc, zaváhal a zvýšení odměny tlumočnickovi přiznal, což byla jeho největší chyba, kterou nikterak nezpochybňuje.

Uvedených pochybení si je kárně obviněný dobře vědom, lituje jich a jsou pro něho dostatečným poučením, aby se již v budoucnu neopakovala. Jako výraz sebereflexe uhradil státu příslušnou část odměny vyplacenou tlumočnickovi. Domnívá se však, že jeho jednání není natolik závažné, aby muselo být kvalifikováno jako kárné provinění.

Zákon č. 104/2013 Sb. nestanoví, které písemnosti mají být při přidání trestního řízení do cizího státu opatřeny překladem. V čl. 98 odst. 1 pokynu obecné povahy č. 10/2013 se jen uvádí, že v souladu s požadavky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy musí být žádost o převzetí trestního řízení a její přílohy opatřeny překladem do úředního jazyka cizího státu nebo do jazyka, v němž je cizí stát ochoten žádost přijmout, nevyplývá-li z mezinárodní smlouvy, že překlad není třeba pořizovat. Podle čl. 14 odst. 5 mezinárodní smlouvy vyhlášené pod č. 68/2002 Sb. m. s. se však k oznámení, které může vést k trestnímu stíhání před soudy druhé smluvní strany, připojuje do jazyka dožádaného státu jen překlad tohoto oznámení, popis skutkového stavu, opis předpisů týkajících se skutkové podstaty a trestu, které se použijí na čin podle práva platného v místě činu, a u trestných činů v dopravě také opis dopravních pravidel rozhodných pro posouzení. Je tedy nepochybné, že v uvedené trestní věci byl překlad kompletního policejního spisu obstarán nad rámec čl. 14 odst. 5 mezinárodní smlouvy vyhlášené pod č. 68/2002 Sb. m. s. Znění tohoto ustanovení sice nevylučuje, aby k žádosti o převzetí trestního řízení byl připojen i překlad trestního spisu. Nicméně tím, že čl. 14 odst. 5 mezinárodní smlouvy vyhlášené pod č. 68/2002 Sb. m. s. takovou povinnost justičního orgánu žádajícího o převzetí trestního

řízení nestanoví, v tomto směru zřetelně upřednostňuje hledisko hospodárnosti před zásadami rychlosti a účelnosti trestního řízení. Za této právní úpravy by proto mělo být obstarání překladu policejního spisu při předání trestní věci do Spolkové republiky Německo výjimečným postupem vyplývajícím z konkrétních skutečností, pro jejichž závažnost je nutné upřednostnit jiné zásady trestního řízení před hlediskem hospodárnosti.

Kárně obviněný však při předání trestního řízení žádné skutečnosti odůvodňující potřebu vyhotovení překladu kompletního policejního spisu vůbec neuvedl. Při jednání kárného senátu pak kromě pouhého obecného odkazu na zásady rychlosti a účelnosti zmínil jen více než roční délku trestního řízení v České republice. Tato doba však není natolik extrémně dlouhá, aby vyžadovala urychlení trestní věci, která byla navíc skutkově poměrně jednoduchá bez složitějšího dokazování a skutek v ní prověřovaný byl nakonec kvalifikován jen jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku. Navíc policejní spis obsahoval celou řadu písemností nemajících pro objasnění věci žádný význam, takže nebylo jistě nutné opatřit jeho kompletní překlad. Spíše než snaha o usnadnění situace německému justičnímu orgánu či urychlení trestního řízení tak důvodem, pro který státní zástupce obstaral překlad celého trestního spisu, byla neznalost mezinárodní smlouvy vyhlášené pod č. 68/2002 Sb.m.s. O správnosti tohoto úsudku ostatně svědčí i výpověď kárně obviněného, který připustil, že pokud by tuto mezinárodní smlouvu znal, upřednostnil by hledisko hospodárnosti a trestní spis by nenechal přeložit. Na základě těchto zjištění je proto nutné považovat překlad kompletního policejního spisu opatřený kárně obviněným za nadbytečný a nedůvodný.

V opatření o přibrání tlumočníka ani jiným způsobem kárně obviněný neuložil povinnost spěšného provedení tlumočnického úkonu, žádné konkrétní skutečnosti vyžadující urychlený překlad písemností nevyplývají ani ze spisového materiálu a o takové nutnosti se kárně obviněný nezmínil. Ani provedení překladu ve značném rozsahu 183 listin v délce nepřesahující tři týdny nepředstavovalo důvod při zvýšení odměny o 50 %, neboť podle § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb. lze k takovému opatření přistoupit pouze za situace, kdy bylo spěšné provedení úkonu tlumočnickovi uloženo. V posuzované věci tedy byla odměna za tlumočnický úkon zvýšena v rozporu s tímto ustanovením vyhlášky č. 37/1967 Sb.

V důsledku těchto dvou pochybení byla tlumočnickovi určena a vyplacena odměna za tlumočnický úkon v celkové částce 96.075 Kč, ačkoliv mu správně mělo náležet tlumočné jen ve výši 1.400 Kč. Právě tento velký rozdíl mezi skutečně přiznanou a v souladu s právními předpisy stanovenou výší odměny za tlumočnický úkon a značná výše nedůvodně a zbytečně vynaložených nákladů státu představuje natolik závažný následek, pro který není možné na jednání kárně obviněného nahlížet jako na pouhý poklesek v jeho práci. Skutek uvedený v kárném návrhu tak dosáhl intenzity potřebné pro naplnění skutkové podstaty kárného provinění. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani kárně obviněným tvrzené značné pracovní vytížení v době opatrování překladu písemností, neboť se jedná o běžný stav při plnění úkolů státního zastupitelství.

Uvedeným skutkem kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně a svědomitě, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen

„zákon o státním zastupitelství“). Kárně obviněný tímto jednáním rovněž ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta v očích odborné i laické veřejnosti nepochybně mohla být snížena jeho neznalostí mezinárodní smlouvy vyhlášené pod č. 68/2002 Sb. m. s. a nesprávnou aplikací vyhlášky č. 37/1967 Sb. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť se s mezinárodní smlouvou vyhlášenou pod č. 68/2002 Sb. m. s. neseznámil a nebylo mu tak známo, že překlad kompletního policejního spisu nemusí vyžadovat. Rovněž tak nevěděl, že rychlé provedení tlumočnického úkonu nepředstavuje sám o sobě důvod pro zvýšení odměny za tlumočnický úkon podle § 22 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb. Kárně obviněný však vzhledem ke své funkci státního zástupce o těchto skutečnostech nepochybně vědět měl a mohl. Je proto možné konstatovat, že uvedeným jednáním naplnil znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o možném uložení kárného opatření musel kárný senát na jedné straně přihlédnout k pracovnímu hodnocení kárně obviněného. Z něho vyplývá, že mu z hlediska výkonnosti nelze vytýkat zásadní nedostatky a že se svými kolegy jedná korektně. Nicméně v minulosti mu byla několikrát uložena výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství a jeho odborné schopnosti nedosahují úrovně odpovídající osmileté praxi státního zástupce, což se projevuje v jeho nerozhodnosti, pasivitě, průtahích a spíše formálním výkonu pracovních povinností bez potřebné invence.

Na straně druhé však kárný senát vzal v úvahu doznání kárně obviněného, jeho upřímnou lítost, jeho součinnost při objasňování kárného provinění, jeho zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, jakož i to, že se doposud nedopustil kárného provinění. Především však musí kárný senát zdůraznit mimořádnou sebereflexi, kterou kárně obviněný projevil uznáním a především náhradou škody způsobenou státu přiznáním a zaplacením části odměny za tlumočnický úkon odpovídající nadbytečnému a nedůvodnému překladu celého obsahu policejního spisu. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že částka 62.650 Kč, kterou kárně obviněný dobrovolně zaplatil Krajskému státnímu zastupitelství v Praze, převyšuje kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu 3 měsíců, jehož uložení bylo navrženo v kárném návrhu. Navíc tlumočnickem byla vrácena částka, kterou mu krajské státní zastupitelství původně vyplatilo za neoprávněné zvýšení odměny za tlumočnický úkon. V průběhu kárného řízení byl tak škodlivý následek kárného provinění zcela napraven, neboť stát nakonec v posuzované trestní věci vynaložil na tlumočném částku, která je v souladu s příslušnými právními předpisy.

Vzhledem k těmto skutečnostem svědčícím ve prospěch kárně obviněného považuje kárný senát, i přes obsah pracovního hodnocení, za postačující projednání kárného provinění a od uložení kárného opatření upouští. Jiné opatření by ostatně nebylo spravedlivé, neboť by nevystihovalo napravení škodlivého následku protiprávního jednání a hlavně velmi pozitivní přístup kárně obviněného ke kárnému řízení, pro který si zaslouží, aby se na něj hledělo, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán (srov. § 24 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů).

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a

soudních exekutorů, uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Současně podle § 30 odst. 2 zákona o státním zastupitelství od uložení kárného opatření upustil, neboť projednání kárného provinění je postačující.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. února 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců